

Arrest

nr. 143 771 van 21 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 20 april 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 april 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. MAKIADI MAPASI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 april 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

**“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE AVEC MAINTIEN EN VUE D'ELOIGNEMENT**

*Bevel om het grondgebied te verlaten
Ordre de quitter le territoire*

*Aan de heer / mevrouw(1), die verklaart te heten(1):
Il est enjoint à Monsieur / Madame(1), qui déclare se nommer(1) :
Naam/nom: Coulibaly
Voornaam/prénom: Mamadou
Geboortedatum/date de naissance: 01.01.1979
Geboorteplaats/lieu de naissance: Kati Sane Gecu
Nationaliteit/nationalité: Mali*

In voorkomend geval, en cas échéant, ALIAS: .

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre*

**REDEN VAN DE BESLISSING
EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*
- X 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.*

Artikel 27 :

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

☐ *Krachtens artikel 27, § 1, tweede lid van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land, indien hij beschikt over een geldige verblijfstitel of een tijdelijke verblijfsvergunning van een verdragsluitende Staat, teruggelid worden naar de grens van deze Staat of met deze Staat als bestemming ingescheept worden.*

☐ *Krachtens artikel 27, § 2, van de voornoemde wet van 15 december 1980 worden de bepalingen van artikel 27, § 1, van de wet van 15 december 1980 toegepast op de vreemdeling die een verwijderingsbesluit heeft ontvangen dat overeenkomstig artikel 8bis van de voornoemde wet van 15 december 1980 genomen is.*

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

- ☐ artikel 74/14 § 3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde
- ☐ artikel 74/14 § 3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het lastigvallen van personen.

PV nr KO.92.L1.007017/2015 van de politie van zone VLAS

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van gewone diefstal

PV nr GE.12.L3.001402/2015 – IE.18.017213/2014 – BG.12.L1.012848/2014

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen

PV nr BG.43.L1.023338/2015 – BG.43.L1.000453/2015 – BG.43.L1.026458/2014 – BG.43.L6.018230/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – GE.43.L3.006277/2013

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van opzettelijke vernielingen

PV nr BR.92.LL.001103/2015 – GE.50.LA.095077/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – IE.92.L1.13408/2014

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van zware diefstal

PV nr GE.11.LA.098772/2014 – IE.11.L1.017211/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van wapens, munitie, onderdeel, toebehoren – dracht/vervoer

PV nr IE.41.L1.013405/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van bedreiging met bevel of voorwaarde

PV nr IE.41.L1.013405/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van verstoring openbare orde

PV nr IE.54.L1.013406/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van twist, onenigheid

PV nr IE.43.L1.012761/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van dronkenschap in een openbare plaats

PV nr IE.92.L1.011152/2014

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 28.03.2014, op 19.01.2015, op 11.03.2015

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 22.02.2015

MOTIF DE LA DÉCISION

ET DE L'ABSENCE D'UN DÉLAI POUR QUITTER LE TERRITOIRE :

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article / des articles suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits et/ou constats suivants :

Article 7, alinea 1 :

- X 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;*
- X 3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public*
- X 12° s'il fait l'objet d'une interdiction d'entrée.*

Article 27:

X *En vertu de l'article 27, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, l'étranger qui a reçu l'ordre de quitter le territoire ou l'étranger renvoyé ou expulsé qui n'a pas obtempéré dans le délai imparti peut être ramené par la contrainte à la frontière de son choix, à l'exception en principe de la frontière des Etats parties à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique, ou être embarqué vers une destination de son choix, à l'exclusion de ces Etats.*

☐ *En vertu de l'article 27, § 1er ; alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 précitée si le ressortissant d'un pays tiers, s'il dispose d'un titre de séjour ou d'une autorisation de séjour provisoire en cours de validité, délivrés par un Etat partie, il pourra être ramené à la frontière de cet Etat ou être embarqué à destination de cet Etat.*

☐ *En vertu de l'article 27, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, les dispositions de l'article 27, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sont appliquées à l'étranger qui a reçu une décision d'éloignement prise conformément à l'article 8bis de la loi du 15 décembre 1980 précitée*

X *En vertu de l'article 27, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, le ressortissant d'un pays tiers peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire pour l'exécution de la décision d'éloignement.*

Article 74/14:

☐ article 74/14 § 3, 3°: le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public

☐ article 74/14 § 3, 4°: le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement

L'intéressé n'est pas en possession d'un passeport valable revêtu d'un visa valable.

l'intéressé a été intercepté en flagrant délit de harcèlement

PV n° KO.92.L1.007017/2015 de la police de VLAS

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de vol simple

PV n° GE.12.L3.001402/2015 – IE.18.017213/2014 – BG.12.L1.012848/2014

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de coups et blessures volontaires

PV n° BG.43.L1.023338/2015 – BG.43.L1.000453/2015 – BG.43.L1.026458/2014 – BG.43.L6.018230/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – GE.43.L3.006277/2013

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de dégradations volontaires

PV n° BR.92.LL.001103/2015 – GE.50.LA.095077/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – IE.92.L1.13408/2014

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de vol qualifié

PV n° GE.11.LA.098772/2014 – IE.11.L1.017211/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef d'arme à feu, des munitions, des pièces de rechange, des accessoires transfert / transports

PV n° IE.41.L1.013405/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de menaces avec un ordre ou d'une condition

PV n° IE.41.L1.013405/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de trouble ordre publique

PV n° IE.54.L1.013406/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de les conflits, la discorde

PV n° IE.43.L1.012761/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de ivresse publique

PV n° IE.92.L1.011152/2014

L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 28.03.2014, 19.01.2015, 11.03.2015

L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire avec interdiction d'entrée de 3 ans, lui notifié le 22.02.2015

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor verschillende feiten van openbare orde, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het lastigvallen van personen.

PV nr KO.92.L1.007017/2015 van de politie van zone VLAS

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van gewone diefstal

PV nr GE.12.L3.001402/2015 – IE.18.017213/2014 – BG.12.L1.012848/2014

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen

PV nr BG.43.L1.023338/2015 – BG.43.L1.000453/2015 – BG.43.L1.026458/2014 – BG.43.L6.018230/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – GE.43.L3.006277/2013

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van opzettelijke vernielingen

PV nr BR.92.LL.001103/2015 – GE.50.LA.095077/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – IE.92.L1.13408/2014

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van zware diefstal

PV nr GE.11.LA.098772/2014 – IE.11.L1.017211/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van wapens, munitie, onderdeel, toebehoren – dracht/vervoer

PV nr IE.41.L1.013405/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van bedreiging met bevel of voorwaarde

PV nr IE.41.L1.013405/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van verstoring openbare orde

PV nr IE.54.L1.013406/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van twist, onenigheid

PV nr IE.43.L1.012761/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van dronkenschap in een openbare plaats

PV nr IE.92.L1.011152/2014

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 22.02.2015

Reconduite à la frontière

MOTIF DE LA DECISION :

L'intéressé sera reconduit à la frontière en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

En application de l'article 7, alinéa 2, de la même loi, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé à la frontière, à l'exception des frontières des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2) pour le motif suivant :

L'intéressé ne peut quitter légalement par ses propres moyens.

L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa valable. Il ne respecte pas la réglementation en vigueur. Il est donc peu probable qu'il obtempère à un ordre de quitter le territoire qui lui serait notifié.

L'intéressé refuse manifestement de mettre un terme à sa situation illégale. De ce fait, un retour forcé s'impose.

L'intéressé est susceptible d'être poursuivi pour différents faits de l'ordre public ; il existe donc un risque de nouvelle atteinte à l'ordre public.

L'intéressé a été intercepté en flagrant délit de harcèlement

PV n° KO.92.L1.007017/2015 de la police de VLAS

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de vol simple

PV n° GE.12.L3.001402/2015 – IE.18.017213/2014 – BG.12.L1.012848/2014

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de coups et blessures volontaires

PV n° BG.43.L1.023338/2015 – BG.43.L1.000453/2015 – BG.43.L1.026458/2014 – BG.43.L6.018230/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – GE.43.L3.006277/2013

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de dégradations volontaires

PV n° BR.92.LL.001103/2015 – GE.50.LA.095077/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – IE.92.L1.13408/2014

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de vol qualifié

PV n° GE.11.LA.098772/2014 – IE.11.L1.017211/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef d'arme à feu, des munitions, des pièces de rechange, des accessoires transfert / transports

PV n° IE.41.L1.013405/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de menaces avec un ordre ou d'une condition

PV n° IE.41.L1.013405/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de trouble ordre publique

PV n° IE.54.L1.013406/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de les conflits, la discorde

PV n° IE.43.L1.012761/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de ivresse publique

PV n° IE.92.L1.011152/2014

Bien qu'ayant antérieurement reçu notification d'une (ou des) mesure(s) d'éloignement, il est peu probable qu'il obtempère volontairement à cette nouvelle mesure; l'intéressé est de nouveau contrôlé en séjour illégal

L'intéressé ne respectant pas l'interdiction de séjour, on peut en déduire qu'une exécution volontaire de l'ordre est exclue. L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire avec interdiction d'entrée de 3 ans, lui notifié le 22.02.2015

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor verschillende feiten van openbare orde, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het lastigvallen van personen.

PV nr KO.92.L1.007017/2015 van de politie van zone VLAS

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van gewone diefstal

PV nr GE.12.L3.001402/2015 – IE.18.017213/2014 – BG.12.L1.012848/2014

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen

PV nr BG.43.L1.023338/2015 – BG.43.L1.000453/2015 – BG.43.L1.026458/2014 – BG.43.L6.018230/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – GE.43.L3.006277/2013

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van opzettelijke vernielingen

PV nr BR.92.LL.001103/2015 – GE.50.LA.095077/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – IE.92.L1.13408/2014

Processen-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van zware diefstal

PV nr GE.11.LA.098772/2014 – IE.11.L1.017211/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van wapens, munitie, onderdeel, toebehoren – dracht/vervoer

PV nr IE.41.L1.013405/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van bedreiging met bevel of voorwaarde

PV nr IE.41.L1.013405/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van verstoring openbare orde

PV nr IE.54.L1.013406/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van twist, onenigheid

PV nr IE.43.L1.012761/2014

Proces-verbaal werden reeds opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van dronkenschap in een openbare plaats

PV nr IE.92.L1.011152/2014

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 22.02.2015

Maintien

MOTIF DE LA DECISION :

La décision de maintien est prise en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

En application de l'article 7, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé doit être détenu à cette fin :

L'intéressé ne peut quitter légalement par ses propres moyens.

L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa valable. Il ne respecte pas la réglementation en vigueur. Il est donc peu probable qu'il obtempère à un ordre de quitter le territoire qui lui serait notifié.

L'intéressé refuse manifestement de mettre un terme à sa situation illégale. De ce fait, un retour forcé s'impose.

L'intéressé est susceptible d'être poursuivi pour différents faits de l'ordre public ; il existe donc un risque de nouvelle atteinte à l'ordre public.

L'intéressé a été intercepté en flagrant délit de harcèlement

PV n° KO.92.L1.007017/2015 de la police de VLAS

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de vol simple

PV n° GE.12.L3.001402/2015 – IE.18.017213/2014 – BG.12.L1.012848/2014

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de coups et blessures volontaires

PV n° BG.43.L1.023338/2015 – BG.43.L1.000453/2015 – BG.43.L1.026458/2014 – BG.43.L6.018230/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – GE.43.L3.006277/2013

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de dégradations volontaires

PV n° BR.92.LL.001103/2015 – GE.50.LA.095077/2014 – IE.41.L1.013405/2014 – IE.92.L1.13408/2014

des procès-verbal ont été rédigé à sa charge du chef de vol qualifié

PV n° GE.11.LA.098772/2014 – IE.11.L1.017211/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef d'arme à feu, des munitions, des pièces de rechange, des accessoires transfert / transports

PV n° IE.41.L1.013405/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de menaces avec un ordre ou d'une condition

PV n° IE.41.L1.013405/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de trouble ordre publique

PV n° IE.54.L1.013406/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de les conflits, la discorde

PV n° IE.43.L1.012761/2014

un procès-verbal a été rédigé à sa charge du chef de ivresse publique

PV n° IE.92.L1.011152/2014

Bien qu'ayant antérieurement reçu notification d'une (ou des) mesure(s) d'éloignement, il est peu probable qu'il obtempère volontairement à cette nouvelle mesure; l'intéressé est de nouveau contrôlé en séjour illégal

L'intéressé ne respectant pas l'interdiction de séjour, on peut en déduire qu'une exécution volontaire de l'ordre est exclue. L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire avec interdiction d'entrée de 3 ans, lui notifié le 22.02.2015."

2. Over de ontvankelijkheid en de rechtspleging

2.1. Wat betreft de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering die besloten ligt in de bestreden beslissing moet door de Raad ambtshalve worden geduid dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet. Een beroep bij de Raad dat erop gericht is de schorsing van een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering te verkrijgen is bijgevolg onontvankelijk.

2.2. In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker het Frans als proceduretaal.

De Raad wijst erop dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

Artikel 39/14 van de vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State, deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. (Les Nouvelles, deel IV, 737).

Conform artikel 39, § 1 *juncto* artikel 17, § 1, a van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken dient de onderhavige zaak behandeld te worden in de taal van het taalgebied waar ze gelokaliseerd is. Te dezen werden de bestreden beslissing, die in twee landstalen met name het Frans en het Nederlands is opgesteld, aan verzoeker betekend in Brugge, dat deel uitmaakt van het Nederlandstalige taalgebied.

Dienvolgens dient de Raad overeenkomstig artikel 39/14, eerste lid van de vreemdelingenwet, de zaak in het Nederlands te behandelen. De taal van de rechtspleging staat niet aan de keuze van de partijen. Derhalve kan niet ingegaan worden op de vraag van de verzoeker om de zaak in het Frans te behandelen.

2.3. Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering, die conform art. 39/57, § 1, van de vreemdelingenwet, tijdig werd ingediend. De tijdigheid wordt overigens niet betwist door de verwerende partij. De vordering is derhalve ontvankelijk.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

3.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

3.3.1.1. Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

3.3.1.2. Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM) willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

3.3.1.3. Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § § 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, *Čonka/ België*, § 75). De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, *Silver en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 113). Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

3.3.1.4. De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid, van de vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

3.3.2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikelen 3 en 6, lid 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 6, lid 2, van het EVRM ("Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt voor onschuldig gehouden, totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan.") merkt de Raad op dat beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied, niet onder het toepassingsgebied van artikel 6 van het EVRM vallen (EHRM 5 oktober 2000, *Maaouia t. Frankrijk* (GC), nr. 39652/98, CEDH 2000-X; RvS 16 januari 2001, nr. 92.285; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), Handboek EVRM. Deel 2. Artikelsgewijze commentaar, Antwerpen, Intersentia, 2004, vol I, 409), zodat deze bepaling in rechte niet dienstig kan worden aangevoerd.

Het gegeven dat verzoeker (nog) niet werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet verhindert gemachtigde voorts niet om op basis van door de politie vastgestelde feiten, weergegeven in de vermelde PV's, op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Ook het vermoeden van onschuld belet niet dat gemachtigde op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De bestreden beslissing heeft niet tot gevolg dat verzoeker het recht zou

ontzegd worden om zich, al da niet met bijstand van een advocaat, te verdedigen in een eventuele latere strafrechtelijke procedure.

Daarenboven doet verzoekers betoog geen enkele afbreuk aan de overige motieven waarop het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is gebaseerd, met name artikel 7, lid 1, 1° en 12° van de vreemdelingenwet, waarbij wordt uiteengezet dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten en dat hij voorwerp is van een inreisverbod van 22 februari 2015. Deze determinerende motieven zijn voldoende om het bestreden bevel te schragen en wordt niet betwist noch weerlegd door verzoeker. In de mate dat verzoeker een toepassing van artikel 7, lid 1, 3° van de vreemdelingenwet betwist, richt hij zich dan ook tegen een overtollig motief dat geen aanleiding kan geven tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel.

3.3.2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S. v. België en Griekenland*, § 218).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een verdragsluitende Staat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, *Y. v. Rusland*, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, *Auad v. Bulgarije*, § 95, punt (b)). Het reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM kan voortvloeien uit handelingen van niet-overheidsactoren; het is dan relevant dat daarbij wordt aangetoond dat de overheden van het land van bestemming niet bij machte zijn om dit risico te voorkomen door passende bescherming te verschaffen (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/93, *H.L.R. v. Frankrijk*, par. 40; EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, *Auad v. Bulgarije*, § 98).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling bij verwijdering naar het land van bestemming, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen.

Zo stelt het EHRM dat het in principe aan de verzoekende partij toekomt om een begin van bewijs te leveren van zwaarwegende gronden die aannemelijk maken dat zij bij verwijdering naar het land van bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling. (zie EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, *Auad v. Bulgarije*, par. 99, punt (b) en RvS 20 mei 2005, nr. 144.754).

Om het bestaan van een risico op slechte behandelingen na te gaan, dienen volgens het EHRM de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, *Y. v. Rusland*, § 78; EHRM 28 februari 2008, *Saadi v. Italië*, § § 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah en cons. v. Verenigd Koninkrijk*, § 108 *in fine*).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S. v. België en Griekenland*, § § 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, *Said v. Nederland*, § 54; EHRM 26 april 2005, *Muslim v. Turkije*, § 67; EHRM 15 november 1996, *Chahal v. Verenigd Koninkrijk*, § § 99-100).

Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, § 111; EHRM 20 september 2007, nr. 45223/05, *Sultani v. Frankrijk*, par. 67; EHRM 26 april 2005, nr. 5366/99, *Muslim v. Turkije*, par. 70 en

EHRM 29 april 1997, nr. 24573/93, *H.L.R. v. Frankrijk*, par. 41) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, *Y. v. Rusland*, § 9; EHRM 28 februari 2008, *Saadi v. Italië*, § 131; EHRM 4 februari 2005, nr. 46827/99 en 6951/99, *Mamatkulov en Askarov v. Turkije*, § 73; EHRM 26 april 2005, *Muslim v. Turkije*, § 68).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (*cf.* EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 359 *in fine*).

Waar de verzoekende partij beweert dat zij lid is van een groep die systematisch wordt blootgesteld aan slechte behandelingen, treedt de bescherming onder artikel 3 van het EVRM in werking wanneer de verzoekende partij aannemelijk maakt dat er ernstige redenen zijn om het bestaan van zulke praktijken alsook het lidmaatschap in de betrokken groep voor waar aan te nemen (EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, *Auad v. Bulgarije*, par. 99, punt (e); EHRM 28 februari 2008, *Saadi v. Italië*, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoonst van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (EHRM 4 december 2008, *Y. v. Rusland*, § 80; EHRM 23 mei 2007, *Salah Sheekh v. Nederland*, § 148).

Zeer uitzonderlijk kan volgens het Hof een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot bescherming onder artikel 3 EVRM. In zulke uitzonderlijke situaties bestaat het reëel risico op slechte behandeling eenvoudigweg doordat bij terugkeer de verzoekende partij aan zulk geweld zal worden blootgesteld. (zie EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, *NA v. Verenigd Koninkrijk*, par. 115 en EHRM 28 juni 2011, nr. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi v. Verenigd Koninkrijk*, par. 216). Het EHRM heeft echter zeer duidelijk gesteld dat een situatie van algemeen geweld in het land van terugkeer een voldoende niveau van intensiteit dient te bereiken om zulk reëel risico op slechte behandeling te creëren. Enkel in “de meest extreme gevallen” zal een situatie van algemeen geweld dat niveau van intensiteit bereiken waardoor een reëel risico op slechte behandeling ontstaat louter doordat de verzoekende partij bij terugkeer aan zulk geweld wordt blootgesteld bij terugkeer. Aandringen, in zulke situaties, dat de verzoekende partij het bestaan aantoonst van specifieke onderscheidende kenmerken, zou de bescherming geboden door artikel 3 van het EVRM volledig denkbeeldig maken en het absolute karakter van artikel 3 van het EVRM in vraag stellen (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, *NA v. Verenigd Koninkrijk*, par. 116 en EHRM 28 juni 2011, nr. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi v. Verenigd Koninkrijk*, par. 217). Tot nu toe heeft het Hof slechts één keer geoordeeld dat er sprake was van zulk extreem geval, m.n. met betrekking tot de veiligheidssituatie in Mogadishu, te Somalië (EHRM 28 juni 2011, nr. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi v. Verenigd Koninkrijk*, par. 250).

3.3.2.3. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, zet verzoeker uiteen dat de gemachtigde niet onkundig kan zijn van het feit dat hij een slachtoffer was van een onmenselijke en vernederende behandeling in zijn land van herkomst en bedreigingen van vervolging nog steeds op hem wegen. Verzoeker is naar België gekomen om internationale bescherming te verkrijgen. Verzoeker herinnert de Raad eraan dat hij in Mali werd vervolgd omwille van dienstweigering.

De Raad stelt vast dat verzoeker op 19 augustus 2013 een eerste asielaanvraag indiende bij de Belgische overheden. Op 20 maart 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 132 184 van 27 oktober 2014.

Op 24 februari 2014 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 9 januari 2015 nam de commissaris-generaal een beslissing waarbij deze asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 139 043.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers aanvraag om internationale bescherming niet werd weerhouden noch door de commissaris-generaal noch door de Raad omwille van een gebrek aan een geloofwaardig asielaanvraag, in het bijzonder voor wat betreft zijn relaas inzake vervolging omwille van dienstweigering.

De Raad herhaalt dat wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, de bewijslast dienaangaande op de verzoeker zelf rust. Een risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 3 van het EVRM dient te worden gestaafd met een begin van bewijs, met name concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten (cf. RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). De Raad stelt vast dat de verzoeker op dit punt op het eerste gezicht in gebreke blijft.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift louter wat reeds naar voren werd gebracht in de eerdere asielaanvragen. Deze asielaanvragen werden door de bevoegde asieldiensten en de Raad nauwgezet onderzocht. Verzoeker brengt geen enkele vorm van staving of enig begin van bewijs bij waarmee hij zijn beweringen, met name dat hij slachtoffer zou zijn geweest van een onmenselijke en vernederende behandeling en dat hij werd vervolgd omwille van dienstweigering, geloofwaardig en aannemelijk te maken, kan ondersteunen. Er ligt geen enkel gegeven voor waaruit daadwerkelijk kan worden afgeleid dat bij een terugkeer naar Mali verzoeker zou worden onderworpen aan een behandeling die strijdt met artikel 3 van het EVRM omwille van dienstweigering.

3.3.2.4. Verzoeker stelt dat de huidige politieke en militaire situatie in Mali bewijst dat er zwaarwegende redenen zijn om aan te nemen dat hij een risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Hij stelt dat de huidige politieke en militaire situatie in Mali bewijst dat er zwaarwegende redenen zijn om aan te nemen dat hij een risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Verzoeker stelt dat de militaire situatie in Mali beangstigend is, in die mate dat het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken alle niet-essentiële reizen naar Mali afraadt, en waarbij aan Belgen die naar Mali afreizen of zich ter plaatse bevinden, wordt gevraagd om in het licht van de interventies van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS en de antiwesterse campagnes in de nasleep van de terroristische aanslag op Charlie Hebdo een verhoogde waakzaamheid aan de dag te leggen. Verzoeker verwijst naar de webstek van de het ministerie van Buitenlandse Zaken. Verzoeker wijst erop dat de bescherming onder artikel 3 EVRM ook geldt ten aanzien van behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM die worden veroorzaakt door niet-statelijke actoren waartegen de Staat geen passende bescherming biedt.

Verzoeker toont evenwel niet *in concreto* aan dat hij, gezien de “beangstigende” politieke en militaire situatie in Mali omwille van persoonlijke omstandigheden, met name specifieke onderscheidende kenmerken (EHRM 30 oktober 1991, nr. 45/1990/236/302-306, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, par. 111-112), zal worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, met name terroristisch geweld. Hij legt geen begin van bewijs voor dat er voldoende persoonlijke gronden zijn die aannemelijk maken dat hij zal worden blootgesteld aan een foltering, onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer in Mali. Evenmin toont verzoeker aan dat hij behoort tot een groep die in de huidige politieke en militaire situatie in Mali systematisch wordt blootgesteld aan slechte behandelingen. Tenslotte moet worden opgemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker afkomstig is van de regio Kayes, gelegen in het zuiden van Mali. Met zijn verwijzing naar de huidige politieke en militaire situatie in Mali, inclusief het terroristisch geweld, toont verzoeker niet aan dat er heden in het zuiden van Mali (met name zijn regio van herkomst) of in de hoofdstad Bamako sprake is van een uitzonderlijke situatie van algemeen geweld waarbij het geweld dermate intens is dat er in hoofde van verzoeker een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM bestaat eenvoudigweg doordat verzoeker bij terugkeer aan zulk geweld zal worden blootgesteld. Verzoeker brengt geen begin van bewijs aan dat aantoonbaar dat er in het zuiden van Mali of in Bamako heden een uitzonderlijke situatie van extreem veralgemeend geweld aanwezig is, noch blijkt dit uit het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst. Dit werd ook zo bevestigd door de commissaris-generaal in zijn beslissing van 9 januari 2015, wat door de Raad werd bijgetreden in het arrest nr. 139 043. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij bij terugkeer zal worden blootgesteld aan willekeurig geweld, in strijd met artikel 3 EVRM. Tenslotte stelt de Raad vast, op basis van de stukken van het administratief dossier, dat verzoeker op 24 maart 2015 een aanvraag tot vrijwillig vertrek georganiseerd door het IOM heeft ondertekend, wat ter terechtzitting niet door de raadvrouw van verzoeker wordt ontkend.

Een schending van artikel 3 van het EVRM is bijgevolg op het eerste gezicht niet aangetoond.

De aangevoerde grieven zijn op eerste zicht ongegrond en bijgevolg niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan.

De vaststelling dat er *prima facie* geen ernstig middel wordt aangetoond, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. MAES